

390L0232

19.5.90

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 129/33

KOLMAS NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 14 päivänä toukokuuta 1990,

moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

(90/232/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamis-
sopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

neuvosto on antanut direktiivillä 72/166/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 84/5/ETY⁽⁵⁾, säännökset moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta eli liikennevakuutusta ja vakuutamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä,

direktiivin 72/166/ETY 3 artiklassa vaaditaan kaikkia jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen, että sellaisten ajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta, joiden pysyvä kotipaikka on niiden alueella, on otettu liikennevakuutus; vastuun laajuus sekä vakuutusturvan ehdot olisi määrättävä näiden toimenpiteiden perusteella,

direktiivi 84/5/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjalla, on vähentänyt tuntuvasti jäsenvaltioiden liikennevakuutusten tason ja sisällön välisiä eroja; tällainen vakuutusturva on kuitenkin edelleen huomattavan erilainen eri maissa,

moottoriajoneuvojen aiheuttamista liikennevahingoista vahinkoa kärsineille olisi taattava yhtäläinen kohtelu riippumatta siitä, missä yhteisön alueella vahingot tapahtuvat,

tietyissä jäsenvaltioissa erityisesti moottoriajoneuvojen matkustajien pakollinen vakuutusturva on puutteellinen; tämän erityisen vahinkoalttiin mahdollisten vahingonkärsineiden ryhmän suojelemiseksi puutteet olisi korjattava,

direktiivin 72/166/ETY 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamista koskeva epävarmuus olisi poistettava; kaikkien pakollisten liikennevakuutusten on oltava voimassa koko yhteisön alueella,

vakuutetun etujen turvaamiseksi kaikkien vakuutusten olisi lisäksi taattava yhtä vakuutusmaksua vastaan kaikissa jäsenmaissa näiden lainsäädännön edellyttämä vakuutusturva tai sen jäsenvaltion lainsäädännön edellyttämä vakuutusturva, jossa ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka, jos tämä vakuutusturva on parempi,

direktiivin 84/5/ETY 1 artiklan 4 kohdassa säädetään, että kaikkien jäsenvaltioiden on perustettava tai valtuutettava laitos suorittamaan korvausta vakuuttamattomien tai tuntemattomien ajoneuvojen aiheuttamien liikennevahinkojen johdosta vahinkoa kärsineille; kyseisellä säännöksellä ei kuitenkaan rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta pitää tämän toimielimen suorittamaa korvausta ensisijaisena tai toissijaisena,

vakuuttamattoman ajoneuvon aiheuttaman vahingon tapahduttua vahingonkärsineen on joissakin jäsenvaltioissa ennen korvausvaatimuksen esittämistä laitokselle osoitettava, että korvausvastuussa oleva osapuoli ei kykene suorittamaan korvausta tai kieltäytyy siitä; tämä laitos pystyy vahingonkärsintää paremmin ryhtymään toimenpiteisiin korvausvastuussa olevaa osapuolta vastaan; sen vuoksi olisi syytä estää, että tämä laitos voisi vaatia korvaukseen oikeutettua vahingonkärsintää osoittamaan, että korvausvastuussa oleva osapuoli ei kykene maksamaan korvausta tai kieltäytyy siitä,

jos edellä mainitun laitoksen ja vakuutusentantajan välillä syntyy kiistaa siitä, kumman niistä olisi maksettava korvausta vahingonkärsineelle, jäsenvaltioiden olisi välttääkseen viivytykset korvausten maksamisessa vahingonkärsineelle huolehdittava, että jompikumpi näistä osapuolista määrätään ensisijaiseen vastuuseen korvauksen maksamisesta, kunnes kiista on ratkaistu,

(1) EYVL N:o C 16, 20.1.1989, s. 12

(2) EYVL N:o C 304, 4.12.1989, s. 41 ja EYVL N:o C 113, 7.5.1990

(3) EYVL N:o C 159, 26.6.1989, s. 7

(4) EYVL N:o L 103, 2.5.1972, s. 1

(5) EYVL N:o L 8, 11.1.1984, s. 17

liikennevahinkojen yhteydessä vahingonkärsineiden on joskus vaikea saada selville sen vakuutusyrityksen nimeä, joka on korvausvastuussa ajoneuvon käytöstä aiheutuneesta vahingosta; jäsenvaltioiden tulisi tällaisten vahingonkärsineiden etujen turvaamiseksi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällaiset tiedot ovat nopeasti saatavilla,

ottaen huomioon kaikki nämä seikat olisi kahta edellistä moottoriajoneuvoihin liittyvästä vastuusta annettua direktiiviä täydennettävä yhdenmukaisesti,

tällainen täydennys, joka parantaa vakuutettujen ja vahingonkärsineiden vakuutusturvaa, helpottaa edelleen yhteisön sisäisten rajojen ylittämistä ja siten sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa; tämän vuoksi olisi lähtökohdaksi otettava kuluttajansuojan korkea taso, ja

perustamissopimuksen 8 c artiklan mukaisesti olisi otettava huomioon se, kuinka paljon eri kehitystasolla olevien kansantalouksien täytyy ponnistella; joillekin jäsenvaltioille pitäisi sen vuoksi antaa mahdollisuus siirtymäjärjestelyihin joidenkin tämän direktiivin säännöksiä panemiseksi täytäntöön asteittain,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 72/166/ETY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vakuutuksesta on korvattava ajoneuvon käytöstä kaikille matkustajille paitsi kuljettajalle aiheutuneet henkilövaHINGOT, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 84/5/ETY 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamista.

Tässä direktiivissä ”ajoneuvolla” tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 72/166/ETY 1 artiklassa.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki ajoneuvojen käytöstä aiheutuvan vastuun varalta otettavat liikennevakuutukset:

— kattavat yhden vakuutusmaksun perusteella koko yhteisön alueen, ja

— takaavat saman yhden vakuutusmaksun perusteella kaikissa jäsenvaltioissa niiden lainsäädännön edellyttämän vakuutusturvan tai sen jäsenvaltion lainsäädännön edellyttämän vakuutusturvan, jossa ajoneuvolla on pysyvä kotipaikka, jos tämä vakuutusturva on parempi.

3 artikla

Lisätään neuvoston direktiivin 84/5/ETY 1 artiklan 4 kohdan ensimmäiseen alakohtaan lause seuraavasti:

”Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa sallia laitoksen asettaman korvauksen maksamisen ehdoksi, että vahingonkärsinyt jollakin tavoin osoittaa korvausvastuussa olevan henkilön olevan maksukyvytön tai kieltäytyvän maksamasta.”

4 artikla

Jos direktiivin 84/5/ETY 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun laitoksen ja korvausvastuussa olevan vakuutusentajan välillä syntyy kiistaa siitä, kumman on suoritettava korvaus vahingonkärsineelle, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, että jompikumpi näistä osapuolista määrätään ensisijaiseen vastuuseen korvauksen maksamisesta viipymättä vahingonkärsineelle.

Jos lopulta päätetään, että toisen osapuolen olisi pitänyt maksaa korvaus kokonaan tai osittain, tämän toisen osapuolen on suoritettava asianmukainen korvaus maksaneelle osapuolelle.

5 artikla

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liikennevahingon osapuolet pystyvät nopeasti varmistumaan sen vakuutusyrityksen nimestä, joka on korvausvastuussa moottoriajoneuvon käytöstä aiheutuneesta vahingosta.

2 Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1995 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 1 kohdan täytäntöönpanosta.

Tarvittaessa komissio antaa neuvostolle aiheelliset ehdotukset.

6 artikla

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2 Edellä 1 kohdasta poiketen:

- Helleenien tasavallalle, Espanjan kuningaskunnalle ja Portugalin tasavallalle sallitaan määräaika 31 päivään joulukuuta 1995, jonka päättymisestä niiden on noudatettava 1 ja 2 artiklaa,
- Irlannille sallitaan määräaika 31 päivään joulukuuta 1998, jonka päättymisestä sen on noudatettava 1 artiklaa moottoripyörän takaistuimella matkustavien osalta, sekä 31 päivään joulukuuta 1995, jonka päättymisestä sen on noudatettava 1 artiklaa muiden ajoneuvojen osalta ja 2 artiklaa.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä toukokuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. J. O'MALLEY